

3. Крилова О.В., Тимошенко Л.В. Інновації як інструмент підвищення конкурентоспроможності гірничо-видобувного підприємства. Економічний вісник НГУ. 2009. № 3. С. 38-45.

4. Гриньова В. М., Мисько Н. В. Основні напрями вдосконалення організаційно-економічного механізму забезпечення конкурентоспроможності продукції промислового підприємства. Ефективна економіка. 2013. № 9. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2298>.

5. Забезпечення конкурентоспроможності промислових підприємств на базі інноваційного розвитку: монографія /за ред. О.С. Галушко. Д.: Національний гірничий університет, 2012. 212 с.

6. Савицька О.М., Лізягіна Д.С. Передумови формування стратегії маркетингових комунікацій на засадах системного підходу оцінювання рівня конкурентоспроможності та стану ресурсного забезпечення підприємства Ефективна економіка. 2017. № 1. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5378>.

УДК 338.12:658

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ КРИЗИ

Афанасьєв Є. В.

д.е.н., професор

Шкарбан К. В.

магістрант

Криворізький національний університет

JEL classification: D4, O32, F12

Курс національної економіки стосовно посиленого розвитку зовнішньо-економічних відносин, з урахуванням сучасних умов господарювання на світовому ринку, породжує необхідність здійснення низки радикальних змін у сферах управління підприємством. З огляду на зазначене, виникає потреба в розробленні та впровадженні нових методів управління конкурентоспроможністю підприємства, як потужного інструменту усунення розбіжностей між можливостями продукування підприємств та попитом споживачів на цільовому ринку. З погляду конкурентної боротьби, основною характеристикою підприємства, що визначає рівень його життєздатності підприємства є конкурентоспроможність. Вона є основною запорукою отримання високих результатів

виробничо-збутової діяльності підприємства в умовах ринкової конкуренції та проявів кризових явищ [1, с. 48-50].

Наразі відомі різні методи аналізу конкурентоспроможності підприємства, але широко розповсюдженими є ті, що характеризують його ринкові позиції. Вони поділяються на формальні та матричні моделі дослідження окремого виду діяльності підприємства [2]. Серед формальних методів слід виділити: модель М. Портера; модель продукторинку (І. Ансоффа); модель накопиченого досвіду; модель ЖЦП (життєвого циклу продукту); модель ЖЦТ (життєвого циклу технологій). Отже, управління конкурентоспроможністю можна досліджувати як органічну частину загального управління виробництвом та одну з гілок дерева цілей, де прямими об'єктами управління є елементи виробничо-економічної системи від яких, як правило, залежить якість його продукції, кадри, фінансові ресурси, виробничі можливості. При цьому, прийняття рішення, того чи іншого керівника, залежить від відповідності характеристик фактичного стану перебігу процесів підприємства заданим програмою управління.

Визначення «конкурентоспроможність підприємства» провідні науковці формулюють, у першу чергу, як здатність до ефективного застосування наявних ресурсів і спроможність конкурувати на ринку, де вбачається звуження поняття «конкурентоспроможність підприємства» ототожнюючи його з поняттям «конкурентоспроможність продукції», а якість, ціна, умови придбання є мірилами конкурентоспроможності продукції [3]. Таке ототожнення може призвести до хибних, у певній мірі, результатів оцінки рівня конкурентоспроможності підприємства. У цьому зв'язку, враховуючи праці фахівців з питань появи криз на підприємствах, все ж недостатньо дослідженим вважаємо питання вибору найбільш дієвих мір реагування на кризові явища, а саме через неврахування стадії життєвого циклу, на якій перебуває підприємство [1, с. 50-51]. У зв'язку з цим, вказана проблема потребує подальшого вивчення.

Література:

1. Мартинець В.В. Особливості антикризового управління промисловим підприємством. Науковий вісник Херсонського державного університету. 2015. Вип. 11. Ч. 4. С. 48-51.

2. Кириченко О.М., Мігдальський А.В. Методи оцінювання конкурентоспроможності підприємства. Ефективна економіка. 2017. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5428>.

3. Гавриш О.А., Кухарук А.Д. Принципи управління рівнем конкурентоспроможності підприємств. Ефективна економіка. 2013. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1774>.